Serdengeçti

ALLAH - MİLLET - VATAN YOLUNDA

İÇİNDEKİLER

İZDEKİ MAHKEME

Eğer adliyedeki mahkemelerimiz, işlerin çok buğunundan dolup taşıyorsa, bunun sebebi içimizdeki mahkemenin vazifesini yapmaması, bu vazifeyi dış mahkemelere yüklemesindendir.

TİDAR VE MUHALEFET

Seccadelerini dahi İnönü'nün ayakları altına seren köylüler. Köylüyü ve halkı bu hale getiren kimdir?

LBAŞI

Bünyemizi kemiren yeni bir firenği illeti.. Yılbaşı nedir? Yılbaşı âlemleri... Türlü rezaletler.

MİLLET NASIL KALKINIR?

Alman milletinin kurtuluş ve yükseliş destanı..

LKEVLERİNİ AÇACAKLARMIŞ!

Eski iktidarın Halkevleri siyaseti, tarih, din, ecdat düşmanlığı. Dalkavukluk yuvaları.. Halkevleri...

.P. VE D.P. NİN DİN GÖRÜŞÜ

İbadet zamanlarını değiştirecek, câmileri Halkevi, halkevlerini câmi yapacaklarmış... Gizli ve korkunç kararlar... Müthiş vesika-

BİR HALKEVİ ŞAİRİNİN ŞİİRİ

«İşte diz üstü geldim, gözlerim dolu dolu..
Rab kulu olsun iller, bizler Gazinin kulu..
Cemalini vadetsin Allah başka kullara
Bize nasip olmuştur, şimdiden bu manzara...»

İNKILAP NEVRÖZÜ

Diktatör soruyor :

— Bu caz neden sustu?..

— Ezan okunuyor efendim.

— Yıkın şu minareyi...

CEZAYİRLİ MÜCAHİTLERE

«Hedefinizi iyi tespit edin ey İslâm çocukları, tek kurşununuz boşa gitmesin...»

ANADOLU VE ANALAR

Analar; müslüman Türk anaları.. İşte Anadoluyu vatan yapan bunlardır..

GÜLÜNÇ HAKİKATLER

C.H.P. ile Halk Partisinin birleşmesine dair:

«Oldu bitti bu iş tamam,
Şimdi bize lâzım hamam..»

Akılları durduran — Hulo Hoop — Gazetecilerimiz — Sun'i Peyk.. v.s.

OCAK 1959 SAYI 28

www.ulkunet.com

İçimizdeki Mahkeme

Her insanın içinde bir mahkeme vardır. Yapacağımız işleri bu mahkemede müzakere ederek bir karara vardıktan sonra dış âlemde tatbik ederiz. Hayatta muvaffak olmamıza, iç mahkememizde aldığımız kararların doğruluğu tesir eder. Aldığımız kararlar yanlış olursa veya iyice muhakeme etmeden verilirse bunların tatbiki başımıza sıkıntıların ve hattâ felâketlerin gelmesine sebep olur.

Başkasının hakkına tecavüz edip hükûmetin mahkemesine, hapishanesine düşmeden evvel, içimizdeki haksız tecavüz arzusunu muhakeme edip mahkûm etsek, hapis etsek hem biz mes'ud oluruz, hem de etrafımızdaki insanlar.

Eğer adliyedeki mahkemelerimiz işlerin çokluğundan dolup taşıyorsa, bunun sebebi fertlerin içlerindeki mahkemenin vazifesi yapmaması ve bu vazifenin dış mahkemeler yüklenmiş olmasıdır.

Eğer, mahkemelerin ve hapishanelerin boşalmasını, işsiz kalmasını istiyorsak, herşeyden evvel fertlerin içerisindeki mahkemelerin düzgün çalışması için lüzumlu tedbirlerin alınmasına çalışmalıyız.

Adalet mülkün esasıdır. Adaletin bütün vatan sathına yayılması için iç mahkemelerde de hüküm sürmesi şarttır. Sadece resmî mahkemelere inhisar eden bir adalet tecellisi, lâzımdır, fakat kâfi değildir.

Fertlerin yetiştirilmesi, her işten evvel ve her işten ehemmiyetli olarak geniş ölçüde ele alınmadıkça, ferdî, ailevî, içtimaî ve siyasî dertlerimize hakikî ve müstakar bir çare bulunamaz.

Avukat Arif EMRE

Hukuk Fakültesinde Mescit Meselesi

Ankara Hukuk Fakültesinin bir köşesinde mütevazi, küçük bir mescit vardı. Namaz kılmak istiyen talebeler burada sessizce namazlarını kılarlar, ibadetlerini ederlerdi. İmansızların eli nihayet oraya da uzandı.

Günün birinde Saidi Nursi'nin talebelerinin çıkardığı beyannamelerden birkaçı da bu mescide atılmıştı. Bunu fırsat bilen İslâm düşmanları, yaygarayı bastılar : İrtica var!..

Gazetecilerin ve bunlara bağlı muhabirlerin, arayıp da bulamadıkları bir şey.. Hepsi doğru Hukuk Fakültesine.. Mescitteki eski yazılı levhaların resimlerini çekmek mi dersin, birbir türlü tezvir ve iftira mı dersin..

Talebelerle, gazeteciler arasında, mücadeleye kadar varan bir münakaşadır gidiyor.

Neticede mescit kapatılıyor. Gençler, Maarif Vekili Celâl Yardımcı'ya, mescidin tekrar açılması için müracaat ediyorlar. Vekil, «Hele şu Said-i Nursi meselesi hallolunsun da kolay..» diyor.

Said-i Nursi meselesi denilen mesele şu: Seçim sıralarında, AKİS dergisi Saidi Nursi hakkında bâzı yalan yanlış haberler vermiş, isnad ve iftiralarda bulunmuştu. Nur talebeleri de bunlara karşı bir reddiye kaleme almışlar, bunu bir beyanname şeklinde umumî efkâra ilân etmişlerdi. Çok geçmeden beyannameyi çıkaranlar tevkif olundu. Bilâhare yapılan muhakemeleri sonunda Nurcuların suçsuz oldukları anlaşıldı ve serbest bırakıldılar.

İşte Maarif Vekilinin Saidi Nursi meselesi dediği mesele budur. Şimdi mezkûr beyannamelerde suç unsuru olmadığına göre, Mescidin açılması lâzım.

Eseflo öğrenmiş bulunuyoruz ki bu MESCİD şimdi bâzı başıboş talebelerin içip oynadıkları bir eğlence yeri haline gelmiş, getirilmiş..

İlgililerden alâka bekliyoruz...

SERDENGEÇTİ YAYINEVİ ŞU YENİ KİTAPLARI TAKDİM EDER

1) Sokratın Müdafaası — Eflâtun — (Tercüme)
2) İlimler ve Sanatlar Hakkında nutuk - J.J. Ruso
3) Beynelmilel Yahudi - Yazan: Otomobilin mûcidi milyarder H. Ford (İngilizceden tercüme)
4) İslâmlaşmak - Türkleşmek - Muasırlaşmak — Yazan : Ziya Gökalp
5) Bir Adam Yaratmak - Piyes - N. F. Kısakürek
6) Para - Piyes - N. Fazık Kısakürek
7) Milliyet Nazariyeleri - Mehmet İzzet
8) Amerika'da ve Türkiye'de Din - Yazan: Hikmet Tanyu

Bu kitaplar matbaaya verilmiştir. En kısa zamanda basılacak ve gelecek sayımızda fiyatlariyle birlikte ilân edilecektir.

Garple Şarkta, Müslim, Gayrimüslim İslâm görüşünü takviye eden eserleri bulup buluşturup, tercüme edip, ettirip broşür, kitap v.s. halinde okuyucularımıza takdim edeceğiz. Gayret bizden, yardım Allahtan...

SERDENGEÇTİ

www.ulkunet.com

İktidar ve Muhalefet

Geçenlerde Konya'dan Ankara'ya geliyordum. Yolda büyük bir kalabalığa rastladım. O gün de şeker, sigara gibi maddelere zam yapılmıştı. Otobüsün içi sanki muhalefet partilerinden birinin toplantı yerine dönmüştü. Herkes alabildiğine iktidarı çekiştirip duruyordu. Derken, yukarıda bahsettiğimiz kalabalık içine biz de girdik. Anlaşıldı: İsmet Paşa, Konya'ya geliyordu. Bu kalabalık onun için toplanmıştı. Burası küçük bir köydü, fakat tezahürat büyüktü. Herkes namaz kıldığı seccadeye varmcaya kadar İsmet Paşa'nın ayakları altına sermişti. Hayret! Bu kadarcık bir köyde bukadar halı bulunsun, köylüler: «Paşa bizi kurtarı» diye bağırıyor, ellerinde «Varol büyük lalaskârımız» gibi sözler yazılı levhalar taşıyorlarda. Paşa da vazife saatinin çaldığını, kurtuluş günlerinin yakın olduğunu onlara müjdeliyordu.

Bu manzarayı seyrettikten, bu sözleri duyduktan sonra kendi kendime şöyle düşündüm: Bu adamların hali nedir? Kurtulacak olan hangi memleket, hangi millettir? Memleket düşman istilâsında mıydı? Paşa «yakında kurtulacaksınız» demekle neyi kastediyordu? Belki de eskiden serecek bir hasın bile bulunmayan bu köylülerin derdi ne idi? Üniversite muhtariyeti mi? Basın hürriyeti mi? Hâkim teminatı mı? Münevverlerin şikâyetleri olan bu mevzuların köylülerle bir alâkası var mıydı? Sonra ufuklardan ufuklara uzanan bu simsiyah asfalt yollar, dünya kurulduğu kurulalı tenbel tenbel kendi haline terkedilmiş bu bozkırlar, üzerinde toprağın kara bağrını şerha şerha yaran, bu uçsuz bucaksız ovalara hareket ve bereket getiren bu traktörler, bu fabrikalar, dev silolar acaba ne zaman, kimin tarafından yapılmıştı? Eskiden yağını yiyemiyen, yumurtasına benimdir diyemiyen, hayvanından aldığı yünü giyemiyen köylüyü bu hale getirenler, onu ikide birde işinin gücünün başından alıp, zamı - zumu muhalefet nutku haline getirenler ne yapmak istiyorlardı? Kendi kendime bu sualleri sordum. Acaba, bu işte iktidarın hiç kabahati yok muydu? O gösteri kanunları, o el sıkmaya bile müsaade etmiyen, milletle muhalefetin arasına dipçik ve jandarmayı sokan kanunlar ne oluyordu? Bunlar eserine güvenen, doğru yolda yürüdüğüne emin olan bir iktidarın yapacağı şeyler miydi? Bu kanunları çıkaranlar halk psikolojisinden hiç mi anlamıyorlar? Neyi men edersen halk ona ve oraya hücum eder. Halk Partisi çiftlik yerinde kırk mum yanan mazinin bütün gaibe-

lerini, kirlerini üzerinde toplayan, bu yüzden halk tarafından alaşağı edilen bir partiyi, kanunlar çıkararak, zalimi mazlum mevkiine düşürüp tekrar itibar etmelerine imkân veren kim? Kimlerdir? Bir taraftan milletin efendisi köylüdür, deyip, öte yandan bu köylüyü; cahildir, pejmürde kıyafetlidir, diye Ankara'da Yenişehir sokaklarından geçirmiyen işbu Halk Partisi ve liderlerine namaz kıldığı seccadeyi serecek kadar ileri giden bu adamları böylesine bir muhalefete sürükliyen sebep nedir? Bunu kimler yapıyor, yaptırıyor? Halk Partisi ve zihniyetine karşı imanlı, azimli mukaddes bir cephe kuran ve az bir zaman içinde 80 yerde şube açan MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ'ni gece yarısı randevu evi gibi basıp kapılarına kara kilitler asan kimdi? kimlerdi? Aklı başında bir iktidar bunu yapabilir miydi? Malatyada, Millî Müdafaanın aleyhinde bulunan, Anadolu'nun bir kısmını Ermenilere peşkeş çeken bir adamdan, bir fincan kan aktı diye Hükûmet Reisinden kademesine kadar bu adamın başında nöbet tutan, bu sebepten binlerce vatandaşın evine, yurduna baskın veren bir sürü günahsız kişiyeyi tevkif ettiren, hapishanelerde çürüten kimdi? kimlerdi? Birçok göze görünür büyük işler yapan bu iktidar, bir çok da görünmez, küçük, fakat aldığı beddua bakımından büyük işler yamıştır. Bunlar arasında Milliyetçiler Derneği faciası, Malatya faciası unutulur şeylerden değildir. İkide bir Halk Partisi'ni milliyetçi, vatanperver gençleri tabutluklarda çürütmekle itham ederler ve bu masum ve mağdur insanların feryatlarını seçim nutku haline getirenler, hem de bin kere fazlasiyle aynı şeyleri kendileri yapmışlar, aynı hatâya düşmüşlerdir. Bu satırları yazan lâlettayin bir adam değildir. Her üç hâdisenin de tam merkezinde bulunmuş, Tabutluklarda yatmış, Milliyetçiler Derneğinin kapanışını gözleriyle görmüş, Malatya hâdisesi dolayısiyle haksız yere tevkif olunarak kollarında kelepçe şehirlerden şehirlere sürülmüş bir adamdır. Başkaları gibi ezbere konuşmuyoruz. Hakikatin içinden, felâketlerin içinden, hâdiselerin içinden, ateşin içinden konuşuyoruz. Haddimiz olmıyacak Demokrat Parti iktidarına şunu tavsiye ederiz: Boş yere kendinizi ve iktidarınızı korumak için mütemadiyen kanunlar çıkarmaktan vazgeçiniz. Kendi kendinizi kanunla korunacak hale getirmeyiniz. Çünkü kanun son çaredir. Çaresizlerin çaresidir. Kendinizi ve eserlerinizi vatanın bir ucundan bir

www.ulkunet.com

İNKİLAP NEVRÖZÜ

★ Fransa'nın Arras şehrinde, ihtilâlden yıllarca önce bir gün, papaz mektebinin en zeki talebesi yağmur altında diz çökmüş, kraliçeye hoşgeldin nutku okuyor. Genç, sırılsıklam, kâğıdının mürekkebi yağmurdan bozulmuş.. Okuyanın adı: Robespierre.

★ Yıllarca sonra bir adam Convention hükûmetinin nüfuzlu bir âzası, kraliçeye hücum ediyor ve nihayet kraliçenin başı kesiliyor. Convention hükûmetinin en mühim rüknü: Robespierre.

★ Paris'te belediye dairesinde ihtilâl hükûmetinin en parlak hatibi, Maarif Nâzırı Danton evleniyor. Şahitlerden birisi Robespierre.

★ Birkaç sene sonra Danton idama mahkûm oluyor, suçu vatana ihanet, itham eden: Robespierre.

★ Paris büyük bir heyecan içinde; Fransa'nın diktatörü katolik dinini lâğvetmiş! Yerine «Etre Supreme» ilâhını oturtuyor. Dinin baş rahibi, kendisi:. Arkasına çok şık mavi bir elbise giyinmiş. Elbisenin resmini terziye çizip veren meşhur ressam David.

★ 9 Termidor günü bir araba içinde, elleri bağlı dört kişi idama gidiyor. Her taraftan hakaretler yapğıyor. Dört kişiden biri aynı mavi elbiseyi giymiş Robespierre.

İKTİDAR VE MUHALEFET

ucuna uzanan yollarınızla, her Anadolu köyünde gürül gürül akan çeşmelerinizle, bütün minarelerden günün beş vaktinde göklere yükselen Ezan-ı Muhammedî ile, dev barajlarınızla, büyük enerji merkezlerinizle koruyunuz, müdafaa ediniz. Büyük Millet Meclisi bir sığınak, korunma yeri değildir. B. M. M., parti ve zümrelerin menfaatlerini müdafaa eden, bunlar için kanun çıkaran bir yer değildir. B. M. M., adı üstünde büyük Türk Milletinin meclisidir.

İktidardan tekrar tekrar ricamız şudur: Kendi hatâlarınızla bu adamları, Türk Milletinin başına tekrar musallat etmeyiniz. Bırakınız karşılansınlar. Bırakınız alkışlansınlar. Bırakınız kucaklansınlar. Bırakınız isterlerse boğsunlar. Siz menettikçe onlar işi azıtacak, hürriyet yok, adalet yok, müsavat yok.. diye bas-bas bağıracaklardır...

OSMAN YÜKSEL

★ İstanbul'da Gülhane Parkının kapısında Üçüncü Ahmet tarafından yaptırılmış bir çeşme üzerinde bir kitabe: İkinci Abdülhamit tarafından tamir edilmiş olduğu yazılı. Abdülhamid'in tuğrasını kazımışlar.

★ İstanbul'da muhteşem bir bina üstünde bir kitabe : İkinci cumhurreisi zamanında yaptırılmış. Bir gün bu kitabe yerinden çıkarılıyor. Hayret ve hiddetler.

★ Yıl 1949, 500.000'000 müslüman Kurban Bayramında birbirini tebrik ediyor. Yalnız lâik bir devletin reisi buna yabancı.

★ Yıl 1950, Kurban Bayramı; bu eski devlet reisinin umumî kâtibi halkevi'nde bayram tebriklerini kabul ediyor.

★ 1324. Meşrutiyet ilân olunmuş. Rütbe ve nişanlar hep mülga. İki şahıs, Talât ve maslûp Cavit, büyük sitayişlerle rütbesiz Nâzır olarak iş başına geçiyorlar.

★ Yıl 1914. Talât Paşa rütbe ve vezaret tevcihi ve murassa nişanı Osmanî taliki ile sadrazam olmuş. Menşuru Bâbıâlide okunuyor.

★ İstanbul Üniversitesi galeyan içinde Lozan günü kutlanıyor. Nutuklar, takdirler ve alkış yağmuru... Aynı günde bu konferansın ikinci murahhası Rıza Nur, Beyoğlu'nda Tuna birahanesinde birkaç dostuyla oturmuş, pinekliyor.

★ Bir tarih kitabında Lozan Konferansının birinci murahhası lâzım olduğu kadar methedilmemiş. Hayretler ve hiddetler. İki günde elli beş makale...

★ 9 polis ve 6 otomobil bir cenazeyi takip ediyorlar. Cenaze Lozan Konferansındaki ikinci murahhas ve millî mücadele devrinin Vekili Rıza Nur. Teşvikiyenin arka sokaklarından Merkezefendi'ye götürülüp gömülüyor. Mezarın başında ancak elli bir kişi var.

★ Meşrutiyet yıllarında mason locasında bir şeyhülislâm, önünde mason önlüğü! Kardeşleriyle beraber bağırıyor :

— En büyük düşman kimdir? Cevap

— Allah. Allah..

★ Birinci Dünya Harbi sıralarında bir Şeyhülislâm bir fetva imzalıyor. Makamı Hilâfeti eline ge-

www.ulkunet.com

çirmek istiyen küllara karşı cihad-ı mukaddes farz olur mu?

Elcevap : Olur.

★ 1324. Meşrutiyetin ilk günleri. Galata rıhtımı çökecek kadar dolmuş; halk vapurla gelen birisini bekliyor ve haykırıyor: «Yaşasın büyük mücahit!» Bu mücahit, Prens Sabahattin'dir.

★ İsviçre'nin bir köyünde bir fakir oda, tahta bir masa, beyaz bir karyola. İçinde hasta bir adam, son dakikalarını yaşıyor. Yan rüya içinde mırıldanıyor. «İşte bir kuş, hayır tayyare, beni Türkiye'ye götürecek..» Ölen insan: Prens Sabahattin..

★ Millî Mücadele yılları, Ankara'da Karaoğlan Caddesinde öğle vakti... Kahvedeki herkes Hacıbayram Câmiine sevkediliyor.

★ 1930 yılı. Ayazpaşa'da şık bir gazino.. Kokteyl zamanı; caz çılgın bir neşe içinde. Fakat caz birdenbire susuyor, diktatör soruyor:

— Neden sustu?

— Ezan okunuyor, efendim.

— Yıkın şu minare'yi!

Ve minare sabahleyin yıkılıyor.

★ İstanbul'un hücra köşesinde ahşap, harap bir ev; dört kişi oturmuş ilâhî okuyorlar :

Hazreti Ömer,
Belinde kemer
Huu deyip döner.
Efendim aşk meydanında..
Hazret-i Alî..

Dışarıda bir gürültü. Birden kapı açılıyor: «Siz ayin yapıyorsunuz, buyurun..» Tevkif!

★ Beyoğlu'nda «Nokta-i Hendesiye» de içtima var. Üstadı muhterem söze başlıyor :

— Lacayı, vâni-i âzâme-i kâinat namına açıyorum.

★ Habeş bir esir İstanbul'dan geçiyor. Kafkasyalı bir prens satın almış. Bunun torunu Rus şairi Puşkin. Bütün Rus yazarları gibi Türk düşmanı...

★ Türkiye'nin mâruf bir şehrinde bir Halkevi toplantısı var. Toplantının adı: PUŞKİN GÜNÜ.

★ İzmir'de bir bulvar var : Ada Voroşilof Bulvarı.

★ İzmir'i zaptedip Türklere hediye eden Temur Beg'in adına bir bulvar yok.

★ Paris'te Bulonya ormanına giden yolun adı Bulonya Caddesidir. Şimdi adı Mareşal Foş Caddesi olmuştur.

★ Bağdad'ı zaptedeu IV. Murat adına bir sokak bile yok.

★ Fatih meydanında büyük bir toplantı. Talebe büyük bir gösteri halinde. Kitlenin dayanmış bir paşa onları teftiş ediyor. Kulağına: Turanî Ergenekon günü.

★ 19 Mayıs 1944. Ankara stadında bir toplantı. Talebe gösteri halinde. Kürsüden bir general nutuk veriyor : Turancılık hıyaneti vataniyedir!

★ Meşrutiyetin ilk günleri. İkinci Abdülhamit meb'uslara ziyafet vermekte. Padişah Ahmet Rıza'nın kardağına su koyuyor. Heyecanlı nutuklar ve hürmetler. Mebuslar padişahın sakalını öpüyorlar.

★ Bir yıl sonra. Bir Yahudi, bir Arnavut ve bir de Türkten mürekkep bir mebus heyeti, İkinci Abdülhamit'i hal ediyor: Millet seni istemiyor.

★ 1789. Fransız İhtilâlinin ilk günleri. Paris Belediye dairesi önünde, belediye âzaları sıralanmış, 16. Lui'yi bekliyorlar. Kıral geliyor. Belediye Başkanı Bailyon'a Paris halkının yeni timsali olan kırmızı - beyaz - mavi rozeli uzatıyor. Kıral rozeli şapkasına hürmetle takıyor. Belediye âzâları birden kılıçlarını çekerek, Kıralın başı üstünde Mason âdetince çelik kubbe merasimi yapıyorlar.

★ 1793. Paris'te Miolet meydanında halk toplanmış. İdama gelen 16. Lui'yi bekliyorlar. Lui birşeyler söylemek istiyor. Fakat giyotinin çelik bıçağı başını kestiğinden sözü yarıda kalıyor.

Dr. İZZETTİN ŞADAN

Akliye ve Asabiye Hastalıkları Mütehassısı

BEREAT ETTİK

Hatırlarda olduğu üzere, Cemil Sait Barlas'ın Ankara'da çıkardığı 13 Ocak 1957 «Son Havadis» Gazetesinin «Düşünceler» sütununda ve «Aydın Kişinin Sorumu» başlığı altında, neşredilen bir yazıda, geri kalışımızın sebebini şarap içmemize, domuz eti yememize bağlıyor ve şöyle diyordu : «Şarap içmesini, domuz eti yenmesini yasaklıyan Muhammed'in İslâmiyetidir. Domuzeti yememek gibi saçma düşünceleri Kur'an'a yazdırmak Muhammed'e nasıp olmasaydı günahı girmezdik»..

Biz de bunun üzerine kalemi ele almış, Serdengeçti'nin (24). sayısında ve hezeyanlar başlığı altında bu gazeteyi ve gazetenin etrafında toplanan adamların içyüzlerini adamakıllı teşhir etmiştik. Yazımız Anadolunun her tarafında bir bomba tesiri yapmış, okuyucularımızdan yüzlerce mektup ve telgraf almıştık. Asıl kıyamet bundan sonra koptu. Ankara'da çıkan «Son Havadis» ve «Pazar Postası», Gaziantep'te çıkan «Ülkü» ve bilhassa «Cenup» gazeteleri aleyhimize bir kampanya açtılar. «Yobazlar, «mürtecis, «Atatürk düşmanı» «İkinci Dünya Harbinde Almanlarla işbirliği yaparak, Türkiye'yi harbe sokmak istiyen adamı» ilâhiri.. gayet gülünç, iğrenç, isnat ve iftiralar...

(Devamı 13 ncü Sayfada)

www.ulkunet.com

YILBAŞI

Benliğimize musallat olan illetlerden birisi de Yılbaşı ve onun etrafında toplanan alâka, merasim, zevk ve eğlencelerdir. Yılbaşı nedir? Yılbaşı Hıristiyanlarca mukaddes tanınan bir gündür. Güya Hazret-i İsa bugün doğmuştur. Halbuki İsa'nın hayatı mazinin karanlıklarına gömülmüş gitmiştir. Biz İsa hakkında bugün pek az şey biliyoruz. İsa'ya Allah tarafından indirilen İNCİLin bugün elimizde birbirini tutmayan, birbirini nakzeden 4 nüshası vardır; halbuki İncil aslında tek bir kitaptı. Bu da gösteriyor ki Hazret-i İsa'nın hayatı ve ona gönderilen kitabın aslı esası devirler geçtikçe, bu devirler içinde yaşayan nesiller tarafından tağyir ve tahrif olunmuştur. Yani demek istiyoruz ki İsa'nın ne zaman doğrudğu dahi belli değildir.

Farzedelim ki Hazreti İsa, onların iddia ettiği gibi her sene yılbaşı denilen günde doğmuş olsun; bundan bize ne? Gerçi Hazret-i İsa da bir peygamberdir, biz müslümanlar, bütün peygamberlere ve Allah tarafından onlara gönderilen kitaplara inanırız, iman ederiz. Fakat dinimizde peygamberlerin doğum günlerini böyle alâyiş, nümayiş, bin bir türlü sefahat ve rezaletlerle karşılaşmak diye birşey yoktur. Bilâkis yılbaşı münasebetiyle dünyanın her tarafında yapılan bu işler haysiyet, şeref, nâmus, fazilet gibi insanı ve insanlığı diğer topluluklardan ayıran herşeye aykırıdır. Bu müslümanlıkta böyledir. Hakikî hıristiyanlarca da böyle olması lâzımdır. Biz Türkler müslümanlığımız sayesinde bu türlü âfetlerden korunmuşken, elli senedenberi kapılarımızı, kafalarımızı, vicdanlarımızı hıristiyan milletlere musallat olan bu türlü kötü hastalıklara karşı açmış, işin garibi bunu bir nevi medenilik sanmışızdır.

Yılbaşını ve yılbaşı gecesini şöyle bir tasavvur edelim: Bilhassa büyük şehirlerimizde yılbaşı gelmeden, 15 - 20 gün evvel hazırlıklara başlanır. Meselâ : Yılbaşı piyangosu için dairelerde cetveller tanzim edilir; herkesten paralar toplanır, biletler alınır. Artık herkes kaderini, istikbalini bu numaralardan okumaya başlar. Piyango numaraları defterlerin bir köşesine itinalı bir şekilde yazılır; hattâ bu numaraları ezberliyenler bile çoktur. Artık bayanlar, baylar yoksulluktan kurtulmuşlardır. Cömerttirler; herkese türlü vaadlerde bulunurlar, ziyafetler çekerler. Gittikçe millî bir kumar haline gelen millî piyangomuzun reklâmını devlet radyomuz türlü şekillerle her Allahın günü ilân ederek vatandaşların hırslarını, hayallerini tahrik eder durur. Bütün bunlar nedir? Emek vermeden alın teri dökmeden, hazıra konmak istiyenlerin icadettikleri başı boş, nizamsız, düzensiz bir cemiyetin bünyesinde yerleşmiş çok zararlı, çok tahripkâr müesseseler, telâkkiler, kanserleşmiş içtimaî hastalıklardır. Bu işin Millî Piyango faslıdır.

Şimdi gelelim millî olmayan kumarlara: Yılbaşı gecesi sanki mecburmuş gibi herkes kumar oynar; parası olan da oynar, olmıyan da oynar; bulur buluşturur, oturur kumar masasının başına.. Ha bakalım, de bakalım; alamadım veremedim... sabahlara kadar soyar soyulur, kovar kovulur, döver dövülür, fakat oynar da oynar.... Bu bir gecelik oyun, ona belki de tam bir sene altından kalkamıyacağı borca malolur. Belki de bir daha oynamamaya ahdeder, fakat Yılbaşı yaklaştıkça yelkenleri indirir; bu geceyi dört gözle bekler ve bu yıllar yılı böyle devam eder gider. Kumarın cemiyet içinde, aile içinde, bizzat kendimizin içinde açtığı yarayı hiçbir şey kapatamaz.

Eğlence âlemlerine gelince: Bu gece eğlenmek bir nev'i hâşâ dinî bir vazifedir. Günlerdenberi yılbaşı gecesini heyecanla bekliyen sosyeteye mensup bayanlar, o gece çırılçıplak giyinirler, pardon soyunurlar, bayanlarımızın bu gece açık tarafları kapalı taraflarından fazladır. Evet, onların her yerleri ve her şeyleri açıktır. Bir kere açık kalplidirler, kalblerini herkese açarlar, kollarını herkese açarlar, yollarını herkese açarlar, herkesle kucak kucak kucağa, herkesle bacak bacağa, herkesle sıcak sıcağa..

Teklif mi var efendim!.. Oh, ne samimiyet... Ya sayın baylar, kendi karılarını başkalarının kucağında görmekten memnun ve mesrur... Çünkü sayın bayan bu gece sükse yapmıştır. Onunla her kes dansetmek istemiştir. Karısına bütün erkekler âzamî alâkayı göstermişlerdir. Ah, böyle birisinin kocası olmak ne bahtiyarlıktır, ne şereftir!..

Esefle kaydedelim ki bu çirkin ve iğrenç âdetler yavaş yavaş büyük şehirlerden kasabalara, kasabalardan köylere doğru yayılmaktadır. Gerçi köy ve kasabalarımızda, hattâ birçok şehirlerimizde bu türlü iğrenç sahnelere rastlamıyoruz. Fakat oralara da yılbaşı girmiştir. Buralarda da yılbaşı münasebetiyle birçok evlerde toplantılar yapılmakta, türlü oyunlar oynanmakta, içkiler içilmektedir. Hattâ koyu müslüman bildiğimiz birçok kim-

www.ulkunet.com

ANADOLU VE ANALAR

Anadolu kadar şu ana ismiyle bağdaşan, onunla sarmaş dolaş olan ikinci bir isim daha gösteremeyiz. Anadolu, bir bakımdan anaların memleketidir. Analar : Müslüman ve Türk anaları. Anadolu'yu Anadolu yapan bunlardır. Mehmetlerin, Ahmmetlerin, Hasanların, Osmanların anası.. Anadolu kadını bizim anamız, bağrı taşlı, gözü yaşlı, eli nasırlı analarımız.

Haydi yavrum haydi git,
Ya gâzi ol, ya şehit.

diye Anadolu'yu müdafaa için oğullarını cephelere gönderen analarımız, eteğini yel, ağzını kaşık açan, ciddiyetin, iffetin, namusun timsali analarımız. Bir söz vardır :

Ağlarsa anam ağlar
Gayrisi yalan ağlar.

Hiçbir zaman yalan söylemiyen, yalandan ağlamıyan garip, dertli analarımız.. «Cennet anaların ayakları altındadır» buyuran büyük peygamberimiz bu mübarek sözü sanki yalnız sizin için söylemiş, bize böyle geliyor, ey Anadolu anası!

Ey kafes arkasından sokakta kafeslenmek için kurtarılan bugünün asrî bayanı.. Dudaklarında ruj, tırnaklarında manikür, ayaklarında pedikür, kendisi hür olan bugünün kadını; sen bizim, sen Anadolu çocuklarının, sen Anadolunun anası değilsin!

Sen, sinemalarda ağlar; garden ve kokteyl partilerde gülersin, sen yalancı, sen hoppa, sen randevu evlerinde buluşan asrın kadını. Sen çeşme başında, sen tarlada, sen cephede, alınteri döken Türk anası değilsin! Sen, korsalı, sen makyajlı, sen ondüleli, sen isterik, sen ağzında şarap kokan zamane kadını... İsmin ne olursa olsun bizden değilsin. Bilmem hangi yılbaşında, hangi balo gecesinde aldığın piçini doktorlara aldıran, kaatil kadın sen, beşik sallayan, azık bağlayan, cephelere oğullarını yollayan, bizim analarımızdan değilsin...

Anadolu, anadolu, için dışın ana dolu. benim vatanım, ana vatanım, anam, varım, yoğum, her şeyim Anadolu...

AHMET ÖZTÜRK

YILBAŞI

selerden yılbaşı münasebetiyle tebrik kartları almıyor muyuz?! Dükkânlarımız, vitrinlerimiz yılbaşını ve Noel Babayı reklâm eden manzaralarla süslenmiyor mu? Radyolarımız yılbaşı reklâmları yapmıyorlar mı? Meclisimiz yılbaşı tatili yapmıyor mu? Devlet adamlarımız hıristiyan memleketlerinde olduğu gibi yılbaşı mesajları göndermiyorlar mı?

Bir gün gelir de Diyanet İşleri Reisimiz bir Noel mesajı neşrederse hiç şaşmıyalım.. Zira maalesef ve maalesef gidiş bunu göstermektedir.

Efendiler biz Afrika'nın yahut Avusturalya adalarının şu veya bu köşesine sıkışmış, ilk beyaz adam olarak hıristiyan misyonerlerini görmüş, iptidaî, silik, bir millet değiliz. Biz altı asır üç kıt'aya, ordusu, adaleti, kültürüyle hükmetmiş, zamanında efendice eğlenmesini de bilen koskoca bir milletin ahfadıyız, torunlarıyız. Nedir bu kendini bilmemek, nedir bu en aşağı aşağılık duygusu, nedir bu, onlara benzemeye yeltenmek, nedir bu şahsiyetsizlik, nedir bu haysiyetsizlik, nedir bu namussuzluk, nedir bu hiçlik ve piçlik..

Kendimize gelelim efendiler, kendimize..

SERDENGEÇTİ

ARTIK YETER

Arkadaşımız Arif Emre, bu şiiri «Kıbrıs Mitingi» nde okumuş, büyük alâka toplamışlır :

Sabrımız artık yeter, merde merdan konuşur,
Hışm ile kından çıkar kılınç kalkan konuşur..
İnnâ fetahnâleke fethan mübiyna diye,
Arşü ferşin hâkimi zatı Yezdan konuşur..
Hakka teslim olmuşuz cezbeyi Yezdan ile,
Kükreyen her nağrada Şahı Merdan konuşur..
Bir kıyamet başladı ruhların mahşerinde,
Ecdada karşı Fatih emrü ferman konuşur..
Biz şehidler gaziler Hak yolu serdarıyız,
Allah Allah sesleri gürler iyman konuşur..
Kahramanlar neslidir, hükmeder tarihlere,
Sinesinde her erin sanki Hakan konuşur..
Ey emanet haini ahdini nakzeden duyl
Hakkı ihkak uğruna tekmil vatan konuşur..
Ey fakir millellerin kan emen zalimleri,
Bizde şeref, bizde şan, bizde vicdan konuşur..
Azmimiz zalimlerin mahvu ihlâkindedir,
Atinizde mutlaka ye'sü hüsran konuşur..
Zilletler, meskenetle, şerefsizlikle Yunani
Haddi nedir ki hâlâ kahbe düşman konuşur...
Hıncıdır ecdadımın damarlarda şahlanan,
Kan akıtsın intikam, cenklerde kan konuşur..
Kahhar adıyla Hakkın kahr eyleriz biz onu,
Derununda alçağın çünki şeytan konuşur.
Değmeyin recmedelim ırz düşmanı haini,
Tutuşan bağrımızda nice volkan konuşur.

ARİF EMRE

www.ulkunet.com

C.H.P. ve D.P. nin Din Görüşü

VESİKALAR

C.H.P. NİN DİN GÖRÜŞÜ

C.H.P. nin tasarladığı din devrimi

1 — Din işlerini dünya işlerinden tamamiyle ayırmış olan bir rejimde Diyanet İşleri Reisliği gibi bir teşkilâtın yer almaması,

2 — Kur'an ve din tatbikatının öz türkçe olarak tanzim ve tertibi.

3 — İbadet yerleri Türkün geleneğine uygun bir tarzda konularak halkevlerinin ibadet yeri, ibadet yerlerinin de Halkevlerine benzer bir şekle ifrağı.

4 — Ruhbanlığın icabatı olan her çeşit silinmesi ve ez cümle sarık, cübbe ve din teşkilâtında kullanılan her nevi kıyafetin ilgası.

5 — İbadet vakt ve zamanlarının tanzimi.

6 — Diyanet İşleri Reisliği yerine Dil Kurultayına benzer bir teşkilât ikame edilerek din teşkilâtının devlet himayetinden çıkarılarak millete maledilmesi.

(C.H.P. Büyük Kurultayının 10 Mayıs 1946 Olağanüstü Toplantısına sunulan C.H.P. Grupu Raporu ve ekleri, 1946. T.B.M.M. Basımevi, Sayfa 357).

Bu, İslâm dinini ortadan kaldırmaktan başka birşey değildir.

C.H.P. nin dine baskısını gösteren diğer bir vesika daha :

Matbuat Umum Müdürlüğü İstanbul Bürosu.
Sayı 651 — Çift aylı mahrem işaret.

TALİMAT Başvekâlet, 24.7.942

Gazetelerimizin son günlerdeki neşriyatı arasında dinden bâhis bâzı mütalâa, ima ve temennilere rastlanmaktadır. Bundan sonra din mevzuu üzerinde gerek tarihi, gerek temsili ve gerek mütalâa kabilinden olan her türlü makale, beyt, fıkra ve tefrikaların neşrinden tevakki edilmesi ve başlanmış olan bu kabil tefrikaların en çok 10 gün zarfında nihayetlendirilmesi rica olunur.

Bu vesikaları müslüman Türk Milletine anlatmak mecburiyetindeyiz :

C.H.P. Genel Başkanı İnönü ve fikir ve karar arkadaşları Günaltay ve diğerleri şu islâm dininin, ne Kur'anını, ne tarihini, ne de itikad ve ibadet usûllerini katiyen beğenmeyip bu millete hiç hiç yaramadığını keşfetmişler! Dinimizin aslı olan Kur'anı da itikad ve iman bahisleriyle beraber her zaman yaptığımız ibadetlerimizi, namazlarımızı ve câmilerimizi ve her türlü din teşkilâtımızı ve dinî düşüncelerimizi bu millete toptan haram edip şiddetle yasak etmeye ve kendi kafasına göre Türkçe namazlar icat etmeye karar verdiğini yukarıki vesikalarla kat'î surette partisinin emeli olarak kara bağlamıştır. Ve bu kararlar kendisinin baş adamları arasında gayet mahrem, yani gizli olarak tutulmuştur. Biz ifşa ediyoruz.

İşte Halkevlerinin yetiştirdiği bir şairin Atatürk'ü Allahla bir tutan, hattâ onu Allaha tercih eden bir şiiri...

Genç şair Behçet Kemal, bu şiirini, Büyük Gazinin ilk defa yanında bulunmak saadeti içinde söylemiştir :

Nerde böyle bir kıble gösteriyor hangi din?
Ayağının altında Peygamber Muhammedin
Anî bir mucizeyle bir müktar uçan kaya,
Yanında adı bir taş parçası ey Çankaya!
Miyraca çıkmış gibi, Rabba kavuşmuş gibi;
Kabrin çarpınmaktadır arşa değmiş kuş gibi!
"Vuslat" mal olmaz sade kana ve göz yaşına
Bir gün yemin etmiştim gençliğimin başına,
Bir çetin ısrar varsa darılma bu sözüme :
Gördüm ya isterlerse mil çeksinler gözüme:
Gür sesinde adın var, kör gözlerime de dol;
Gönlümün, gözlerimin ilk ve son ışığı ol!
Yansam pervane gibi gözündeki nura ben
Kavuştum bugün artık en büyük gurura ben!
Daima başımızda böyle şöyle, böyle gül;
Senin erdiğin şevkle bir kuş gibi her gönül!
— Ve alnıma dudakları değince :
Gam yemem, cehennemin aslı varsa ne çıkar!
Madem yanan alnımda dudağının izi var;
Kıyamaz cehennemler bu izleri yakmaya!
Bak: Korkuyor gibiyim gözlerine bakmaya;
Kamaşıp kör olacak sanıyorum gözlerim!
Bir işli başkanığı andırıyor sözlerim
İşte dizüstü geldim, gözlerim dolu dolu;
Kab kulu olsun iller.. Bizler Gazi'nin kulu..
Cemalini vadetsin Allah başka kullara:
Bize nasip olmuştur şimdiden bu manzara!..

B. K.

Bu şiir 2 İkincikânun 1933 tarihli Hâkimiyeti Milliye gazetesinden aynen alınmıştır. Şiir iki kısımdır Üst tarafı Atanın dudakları şairin alnına değince, alt kısmı değdikten sonra...

www.ulkunet.com

D.P. NİN DİN GÖRÜŞÜ

Ankara/ 7 Mart 957

Per. 4920 57 Mor.

ORDUMUZDA DİN SUBAYI YETİŞTİRMEK

1. Kıt'a ve müesseselerimiz için din subayı yetiştirmek, amacı ile bu yıldan itibaren İlâhiyat Fakültesine her sene 20 talebe alınması.

2. Halen Yd. Subay okullarında bulunan ilâhiyat Fakültesi ile İmam Hatip Okulu mezunlarının bundan sonra kıt'alara Takım kumandanı olarak kur'alara ithal edilmeyip kıt'aların din subayı ihtiyacına göre bu yerlere kur'a ile tâyini.

3. Yeni yapılacak garnizonlara birer câmi ilâvesi ve şimdilik birer barakanın bu işe tahsisi hakkındaki Vekâlet onayı eklidir.

Plânlanarak en kısa zamanda tatbikine emirlerinizi arz ederim.

E. U. Reisi namına

Salih Coşkun
Korgeneral
E. U. II. Reisi

DAĞITIM :
Gereği : Bilgi :
K. K. K. lığına
Dz. K. K. lığına
Hv. K. Ku lığına

Aslı gibidir.
E.U. Per. Bşk. III.. Şb. Md. Y.
Kd. Binb.
Şerafettin Uğurlutegin
(Mühür ve imza)
Ankara / 15 Şubat 1957

Per 4920 57 Mor
Konu : Ordumuzda din tedrisatı

Millî Müdafaa Vekâletine

1. İmanlı bir nesil yetiştirmek gayesiyle hükûmetimiz Ortaokullarda din tedrisatını kabul etmesi, büyük bir okul mahiyetini taşıyan Ordumuzda da bu mevzuun ele alınması lüzumunu hissettirmektedir.

2. Cahil köy hocalarının kifayetsiz ve yanlış bilgileri ve aile yuvalarının basit gelenekleri tesiri altında bulunarak asker ocağına gelen Türk çocuklarına müsbet bir din terbiyesi vermek ihtiyacı her zaman duyulmuştur.

3. Ordumuzun mâneviyatını daima yüksek seviyede tutmak, bunlara ahlâk ve karakter telkinleri yapmak, bu arada dinî vecibeleri öğretmek, ekserisi henüz cahil olan askerlerimizi zararlı ideolojilerden korumak, memleket ve millete sadık ve fedakâr unsurlar olarak yetiştirmek bakımından, Ordumuza dinî konferansların selâhiyetli personel tarafından verilmesi faideli olacağı mütalâa edilmektedir.

4. Ordumuzda din işleri halen İlâhiyat Fakültesi mezunu (10) öğretmen tarafından idare edilmektedir. Ordunun bugünkü kuruluş ve mevcuduna göre bu miktar öğretmen ihtiyacı karşılamaktan uzaktır. Tabur ve alt kademelerinde din adamlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

5. Kadrolarımızda yer almış bulunan din subayı ihtiyacını karşılamak üzere :

a. İlâhiyat fakültesine daha fazla talebe almak, her yıl için asgari (20) talebe alınması.

b. Tabur din subayı vazifesini görmek üzere, İmam ve Hatip Okulu mezunu olup, yedek subay okuluna sevkedilenlerin kıt'aya takım kumandanı olarak değil, her alaya din ve moral subayı olarak tayini. (Bunlara bu konu ile kısa süreli bir kurs göstermek suretile).

c. Garnizonlarda imkân nisbetinde bir mescit yeri tefrik ve tefrişi.

d. Yeni yapılacak kışlalar için eski kışlalarımızda olduğu gibi bir câmi yapılması.

e. Şimdilik bu işlere tahsis edilecek birer baraka verilmesi hususunun teminini tensiplerinize arz ederim.

imza
İ. Hakkı Tunaboylu
Orgeneral
Erkânıharbiyei Umumiye R.
Muvafıktır.
İmza
Şem'i Ergin
Millî Müdafaa Vekili
Aslının aynıdır.
E.U. Personel Bşk. lığı
Moral Ş. Md. Yerine Kd. Bn.
Şerafettin Uğurlutegin
(Mühür ve imza)

Bu da D.P. nin din görüşünü açıklıyor. Çok güzel, çok yerinde görüşler, düşünceler, emirler.. Fakat tatbikat.. Biz her şeyden evvel bunu istiyor, bunu bekliyoruz. Tatbikat.., Başbakan Adnan Menderes'in, açılacağını müjdelediği Yüksek İslâm Enstitüleri hani, neden açılmıyor. Bekliyoruz.. Daha da bekliyeceğiz..

www.ulkunet.com

Bir Millet Nasıl Kalkınır

Aşağıda okuyacağınız yazı bir milletin 15 - 20 sene içinde nasıl coşkun bir hamle ve ateşli bir milliyet duygusu ile şahlandığını, mağlûbiyetten galibiyete nasıl yükseldiğini anlatmaktadır. Üniversitesinden köy kilisesine, papazından prolesörüne, şairinden çiftçisine kadar millî duygu bütün kalplerde çarparsa ulaşılamıyacak hiçbir hedef yoktur. Dâvâ bütün ruhlarda idealin meşalesini yakmak, bütün ufuklarda imân bayrağını dalgalandırmaktır. Yazıyı bu ümitle, yeni hamlelerin iştiyakı yeni hedeflerin ihtiyacı ve büyük yarınların özlemi içinde çırpınan Türk gençliğine ithaf ediyoruz.

Prusyalılar 1806 da büyük bir mağlûbiyete uğramışlardı. Korsikalı fâtih Napolyon beyaz atı üzerinde Berlin'e giriyor, Fransız orduları takı zaferler altından geçiyorlardı. Prusya'da o devirde bir vatan muhabbeti hemen hemen yok gibiydi. Ordu dağınık, asker disiplinsiz, millet alâkasızdı. İktisat olsun diye topçuya at bile verilmiyordu. Halk bu acı yenilme karşısında soğuk ve duygusuzdu. Prusya'nın mağlûbiyetini tevlid eden sebepleri kısaca hulâsa edersek:

1 — Halkta millî bir duygu bulunmaması,

2 — Askerin tam mânası ile idare edilememesi,

3 — Siyasetin kuvvetten ziyade hileye müstenit bulunması,

gösterilebilir. Fransanın yıldızı parlıyor, Berlin sokaklarında Fransız askerlerinin Marseyyez'i duyuluyordu.

Prusya'nın alnı yere eğilmişti. Büyük Frederik'in kılıcı ve redingotu Potsdam sarayından müzeye gönderildi.

●

Napolyon'un kaderini tâyin edecek olan büyük dram, Rusya steplerinde oynanmış ve mağrur Napolyon alevler ve buzlar içinden kendisini zor kurtarabilmişti. Rusya'dan ismini değiştirerek kaçan Napolyon Dresden'de sadık dostu Saksonya Kıralından giyecek çamaşır istiyordu. Napolyon'un bahtı tersine dönmüş, zafer ordularının önünde ufuktan ufka koşan Fransız bayrağı ilk defa yere eğilmişti. Bütün Avrupa yenilmez kırala karşı isyan ediyordu. Prusyada da bu gayz, bu kin bir ânda alevlendi. Bütün daireler hükûmet işlerini tatil ediyor, Üniversiteler kapanıyor, muallimler kürsülerini, köylüler sapanlarını, çobanlar sürülerini, talebeler mekteplerini terkederek Avrupanın ezeli düşmanına karşı savaşmak için cepheye koşuyorlardı. Millet bir tek beyin halinde düşünmeğe, bir tek kalb gibi duymağa başlamıştı.

Rahipler İncillerini kapıyor, ihtiyarlar ve kadınlar dahi orduya gönüllü yazılıyorlardı. Hâmiyet coşmuş, millî ruh köpürmeğe başlamıştı. Fakirler zenginlerle yarış ediyordu. Orduya silâh, cephane toplamak için bir kampanya açılmıştı. Sarı saçları bir demek başak gibi beline kadar inen bir kız saçlarını kesiyor, hükûmet he sabına satıyor ve bedelini orduya veriyordu. İşçinin teri, şâirin mürekkebi, ananın sütü ordu içindir deniyordu. Alâkalı memurlar halktan altın yüzükler topluyor, buna mukabil üzerinde «Altına demir!» yazılı yüzükler dağıtıyordu. Frederik memleketin yeni baştan kalkınması, millî ruhun canlanması için ileri gelen fikir adamlarını iş başına geçirmişti. Bunlar çeşitli teşkilâtların başında yepyeni bir imân ve inkılâpçı bir heyecanla çarpışıyorlardı.

Milletin, «Baba Yan» diye isim taktığı Yan, bunlardan biri idi. Memleket sevgisi ile dolu, milletinin mağlûbiyet sebeplerini bilen ve bunun için bıkmadan, yorulmadan çalışan bir mütefekkir idi. Yan bir gün Berlin'de (Brandenburg) Kapısı civarında bir çocuğa tesadüf eder. Derhal yanına yaklaşarak :

— Burada eskiden ne vardı? diye sorar. Çocuk :

— Zafer heykeli.. Fakat Fransızlar alıp götürdüler..

— Pekâlâ, şimdi senin bu heykel hakkında fikrin nedir?

Çocuk omuzlarını silker, dudaklarını büker :

— Ne olacak, hiç... deyince Yan çocuğa bir tokat indirerek :

— Biz Paris'e gidecek onu alıp getireceğiz.. İşte senin fikrin, emelin bu olacak.

Bu tokat fikir olarak, şiir olarak, söz olarak bütün bir milletin yüzünde iz bıraktı. Bu hızla hazırlandılar.

●

Diğer taraftan Napolyon bir düzine kanlı muharebeden artakalanlarla bir ordu meydana getirmiş, bahtını bir defa daha denemeğe hazırlanıyordu. Avusturya ordusunun iştirâki ile Napolyon'un düşmanlarının sayısı 500.000 e yükselmişti. Tam üç gün Leipzig ovası kanlar içinde kaldı. Fransa bayrağı ve Napolyon'un alnı bir daha yere eğildi. Prusya'nın şerefi ve gururu kurtulmuştu. Napolyon yalnız bu seferde 35 general kaybetmişti.

Yeni Prusya'yı; Leipzig Napolyon'u ordusuz bırakmıştı. Ölüleri çiğniyen 500.000 kişilik ordu korkunç bir çığ gibi Paris'e akıyordu. Tarih ters bir tarzda tekerrür etmişti. Şair Arnd; kaleminde bir milletin sesi, şöyle yazıyordu: «Fransa'ya!.. Fransa'ya!.. Yıkılan kalelerimizi, gasbedilen mallarımızı, pâyûmal edilen şerefimizi yerine getiriniz..» Müttefikler Fransa'ya girdiler. Çok geçmeden Paris bütün şaşaasiyle müttefiklerin kollarına düştü. Blücher Paris'in ve hattâ Fransa'nın ziynetini teşkil eden nefis sanat eserlerini yağma ediyor, Berlin'den götürülen büyük Frederik'in kılıcını Prusya'ya gönderiyordu. Sekiz sene devam eden kat'i, gayretli, hummalı bir faaliyet Prusya'yı yükseltmişti. Bu zaferde yalnız ordunun, askerin, silâhın değil, aynı zamanda edebiyatın, şiirin, tarihin, kalemin de rolü vardı..

Almanya'da millî hissi en fazla Kant'ın felsefesi yaratmıştı. Kant felsefeden gücünü, kalbden sıcaklığını alan bir sesle azim ve meramın zekâya falk olduğunu söylüyordu. Üniversiteler millî imân ocakları haline gelmişlerdi. Alman halkı bu büyük felâketlere cehâletin sebep olduğunu takdir etmişti. Düşmandan daha bilgili olmadıkça onu yenmenin imkânı yoktu. Binaenaleyh bu ihtiyacın tatmini için derhal okullar açılmalı, üniversiteler kurulmalı, vatanperver öğretmenler, vatanperver gençler

www.ulkunet.com

yetiştirmeli idiler. Milli kurtuluşun büyük önderlerinden Stein dahi, üniversite açılmasını teşvik ediyor ve şöyle diyordu: «Bütün ümidim yarındadır. Yarın gençliğin elindedir. Bir gün gelir de insan oğlunun fıtri karakterine uygun bir usûl sayesinde zekânın bütün kuvvetleri inkişaf eder, Allah, kıral ve vatan aşkı ihmal edilmiyerek dikkatle işlenirse işte o zaman cismen ve ahlâken metin bir neslin yetiştiğini, önümüzde parlak bir istikbâlin açıldığını görürüz.» Hâkim olan fikre göre mektep karakter ve şahsiyet tezgâhıdır. Bilgi deposu değildir. Berlin Üniversitesi bu maksatla tesis edilmişti. Üniversiteye devam eden talebe vatan muhabbeti, ilim sevgisi ve fedakârlık hissi içinde yetişiyordu. Namuslu, karakterli, ahlâklı olmayan adamın bilgili olması korkunç bir şeydir. Üniversitede birçok âlimler, filozoflar bütün bir nesli kudretli parmaklarında şekillendiriyor, millete taptaze, yepyeni bir ruh veriyor, değişen kafalarla ve kalblerle bambaşka bir Almanya yaratıyordu. Fikir, uğrunda ölmeğe hazırlanmayınca hayat bulmaz. Bu fikirleri ileri sürenler şahıslarını örnek gösterdiler. Kalbleri her türlü menfaat endişesinden azâde, alınları tertemizdi. Berlin Üniversitesinin ilk derslerinde (1807 - 1808) dört mühim adam bulunuyordu. Fichte ümit dolu bir sesle aydınlık sabahların müjdesini veriyor, Alman Milletine itimat telkin ediyordu. Bir konuşmasında şöyle diyordu: «Dâvamız, lâyemut milliyetimizi idrak ederek, istikbâl-i ebedimizi ciddî ve bozulmaz bir terbiye üzerine bina eyliyerek, herşeyi icraya kaadir ve hakiki bir vatanperverlik vücuda getirmektir. Kalbi vatan heyecanı ile dolu bir kimse bittabi bu hisden mahrum olana galebe çalar. Muzafferiyeti temin eden ne pazu kuvveti ve ne de silâhların çokluğudur. Ruhun metanetidir. Vaktiyle ecdadımızın yaptıkları gibi, istiklâlini hakikaten seven bir kavim, yegâne gayesi hür milletleri esir etmekten ibaret olan bir millete daima galebe eder. Böyle uyuşukluk ve gaflet içinde kalacak olursanız, esaretin bütün fenalıklarına mahkûm olursunuz. Onlarda:: zarûret, esaretin, galibin gurur ve azametidir.

Ozaman memleketin son hududuna tıkılır kalırsınız. Çünkü hiçbir zaman salim bir yol üzerinde bulunamazsınız. Milliyetinizi ve lisanınızı kaybederek kendinize aşağı derecede bir yer edinir, orada tedricen mahvolmuza beraber mahvolursunuz. Fakat bilâkis mertçe, erkekçe kararlar alırsanız, önünüzde şeref ve haysiyetle dolu bir istikbalin açıldığını görürsünüz.»

Fichte, bütün bir millet için huzur yaratan sözlerine şöyle devam ediyordu: «Bir şahsın dünyaya yalnız kendisi için geldiğini ve yalnız kendisi için yaşayıp düşüneceğini ve kendisi için iş göreceğini tasavvur etmesi en büyük bir dalâlettir. İnsanın bu dünyada âli bir vazifesi vardır. O da bütün kabiliyetlerini, gayretlerini insanlık uğruna sarfetmek ve bütün bağlı kuvvetlerin hürriyeti için savaşmaktır.» Birbirlerinden gönül bağlarını koparmış olanlar aynı toprak üzerinde yaşadıkları halde bir milletin ferdi sayılmazlar.

Fichte, Alman milletine bunları söylerken, Fransız askerlerinin boru sesleri Berlin sokaklarında duyuluyordu. Üniversitelerin mihrakı olduğu milli heyecan o derece yayılmış ve öyle kuvvetlenmişti ki gençler bir gece Fransız askerlerine baskın yaparak kâmilen öldürmeğe teşebbüs etmişlerdi. Şâirler büyük ülkünün tahakkuku için kalemlerini seferber etmişlerdi. Artık ilham perisi mavi bulutlar arasından beklenmiyordu. Vatanın derdini, köylerin şarkılarını, ninelerin masallarını kaleme alıyorlardı. Şiirlerinde kara ormanları, efsaneleri, hikâyeleri, nehirleri ve kuşları ile bir vatan vardı.

Heidelberg Üniversitesinde eski devrin hatıraları ihya olunuyor, Niebelungen, Lorelei efsâneleri söyleniyor, Germen neslinin zengin ve haşmetli tarihi anlatılıyordu. Grimm Kardeşler yola düşmüş, Almanyayı adım adım dolaşıyor, halk masallarını kaleme alıyorlardı. Şâirler arasında Napolyon aleyhinde ilk defa şiir yazan H. von Kleist idi. Bir elinde silâh, bir elinde kalem olan yüksek yaradılışlı bir insandı. Kleist bütün mevzularını eski Alman an'anelerinden alıyor, bunları coşkun bir muhayyelenin sanatiyle işliyordu. (Hermannschlacht) yıkılan millî gururu canlandırmak için yazılmış bir eserdi. Bu hamaset devrinin üzerinde durulması icap eden başka bir şâiri de Arndt idi. Arndt : «Büyük adamlar büyük milletlerden yetişir. Vatanperverlik olmazsa büyük milletler bulunamaz» diyordu. Arndt'ın Rusya'da neşrettiği risaleler Almanya'nın bir ucundan öbür ucuna kadar bir imân ve cesaret rüzgârı gibi esiyordu. Napolyon Rus taygalarında ümitlerini gömerek geri çekilirken Arndt heyecan dolu mısraları ile onu tahkir, tezlil ediyordu. Hürriyet harplerinin en cevval, en velût şairi olmuştu. Arndt herşeyi ile Almandı. Alman faziletini övüyor, Alman kıyafetini beğeniyor, Almanya'nın dağlarını takdis, Alman âdetlerini takdir, Alman lisanını methedi yordu. Arndt ; «Vatanın hudutları harita üzerinde değildir, gönüllerdedir» diyor ve aynı şekilde Alman gençliğine hitapla : «Gazap ve vahdet Fransız gururunu nerede kırıyorsa, her Fransız bize nerede düşman ise, her Alman bize nerede dost ise, orası senin vatanındır ve Almanya'ya dahil olmalıdır» diyordu.

Arndt'ın maksadı gençleri zengin bir tarihe bağlamak, atalarının kahramanlıklarına inandırmak, Almanlığı her şeyin üstünde mukaddes mukaddes olarak tanıtmak, milleti çalıştırmak, ruhunu büyüklüklerle doldurmaktı. Alman birliğinin kuruluşunu fikren destekliyenlerin içinde Theodor Von Körner'in hususi bir mevkii vardı. Bütün eserlerinde Almanlığı tebcil eden ve hürriyeti öven şâir 22 yaşında Fransızlara karşı savaşırken silâh elinde öldü. Şiirlerinde hayal ettiği ölüm şekli bu idi: «Hürriyetsiz hayatın hiçbir kıymeti olamaz. Almanya'yı ya hür göreceğiz veya hür bir surette mes'ut olarak ecdadımıza kavuşacağız.. Evet!.. Ölenler mes'ut ve hürdürler.» diyordu. Rückert aynı yolun öncülerinden idi. 1809 da Avusturya ordusuna gönüllü yazılmış, 1813 te hasta bulunduğu için hürriyet harplerine iştirâk edememişti. Rückert, «Üç Arkadaş» manzumesinde Almanların harici düşmanlara karşı birleşmesini, Almanlık namı altında bir kuvvet teşkilini tasvir ediyordu. Bu birliğe sesini ve hattâ kanını vermiş olan daha birçok şairler vardır. Hepsinin birleştiği nokta : Vatanın kurtulması, millet namusunun korunması, Almanlığın cihanın nazarı önüne temiz bir alınla çıkmak düşüncesi idi. Vatanın namuslu evlâtları yurdu düşmüş olduğu aşağı seviyeden elbirliği ile kurtarmağa karar vermişlerdi. Ordu ve mektep artık birleşmişti. Muharrirler, şairler, askerler, tarihçiler, öğretmenler, profesörler hep Almanyanın yükselmesine, gençliğin yeni bir imânla teçhiz edilmesine uğraşıyorlardı. Tarihe aynı zamanda değer verildi. Tarihlerini unutmuş milletler şahsiyet kazanamazlar. Stein tarih

www.ulkunet.com

HALKEVLERİNİ AÇACAKLARMIŞ!

Halk Partisi kodanmanları, şurada burada demeçler veriyor, nutuklar çekiyorlar. İktidara gelirlerse Halkevlerini milletin hizmetine tekrar açacaklarmış! Onlar iktidara gelme hulyası içinde bâzı yerleri açıp, bâzılarını kapıyadursunlar, biz şu Halkevleri üzerinde biraz duralım.

İnkılâplardan sonra bizde de komünist Rusya'da olduğu gibi aynı gaye, aynı düşüncelerle, hattâ aynı isimle Halkevleri açıldı. Halkevlerinin gayesi, eski idareyi, maziyi, tarihi yerin dibine geçirmek, yeni idareyi ve onun şeflerini halka sevdirmek gayesini güdüyordu. Halkevlerinin milletin irfan ve kültür seviyesini yükseltmek iddiası lâfta kalıyor, bilâkis buralarda yevmi adamların propagandası yapılıyor, bir nevi günün adamlarına yaranma, görünme, yaltaklanma yerleri haline geliyor, getiriliyordu. Kültür ve irfan gibi, kökü mazide olan asırlar ve nesiller arasından süzülüp gelen mânevi değerler ve millî kıymetlerle bu sahte inkılâp soytarılarının maziye, tarihe bizzat kültür ve irfanımıza karşı aldıkları cephe, Allahın günü Halkevlerinde yaptıkları konuşmalarda, oynadıkları piyeslerde kendini gösteriyordu. Böylece Halkevleri sözde münevver geçinenlerle halk, babalarla çocuklar, idare edenlerle edilenler arasına nifaklar sokan, milleti birbirinden anlamaz, birbirini sevmez bir duruma sokan adamlara yataklık vazifesini görüyordu. Halkevlerinde tesis edilen kütüphanelere bir göz atmak, bu kütüphanelerin Türk ilim ve irfanına ne derecede kadar hizmet ettiklerini gösterir. Burada birikeb kitapların ekserisi ebedî ve millî gaye yazılan methiyelerle doludur. Bir de bir zamanlar tam altı asır üç kıt'a ve yedi denize hükmeden cedadımızı tahkir tezlil eden kitap ve broşürler, piyesler bu kütüphanelerde büyük bir yer işgal etmektedir.

Bunlar Halkevi değil, halkın evi değil, Halk Partisinin altı okunun sallandığı, bütün milleti bir adamın emrine teslim eden, bütün memleketi üç beş kişinin çiftliği yapan inkılâp bezirgânlarının halkı kandırmak için açtıkları propaganda yuvalarıdır. Şimdi de halkevlerinin halk tarafından nasıl karşılandığını, nasıl telâkki edildiğini görelim :

Halk Partisi devrinde bir bakkala sordum: Halkevi nedir?

Halkevi, radyonun bulunduğu yer dir..

Ozaman memlekette radyo pek azdı. Diğer birinin aynı suale verdiği cevap şudur :

— Halkevi, eski adamların, hocaların, ilk mektep muallimleri ve talebeleri tarafından maskara edildiği müsamere verilen yerdir.

Bir kasap da şöyle demişti;

— Halkevi, tiyatro kızlarının göbek attıkları evdir.

Emekli bir memur da şöyle demişti: «Kemal Paşa ile İsmet Paşanın resimlerinin asıldığı, onlar hakkında yazılan şiirlerin okunduğu yerdir.»

Bir genç de halkevleri hakkında şöyle demişti: «Biz orda kumar oynardık, mektepli kızlar gelirdi, onları kafeslerdik.»

Bu misaller daha çoğaltılabilir.

Biz üniversitede talebeyken Akif'in ölüm yılı münasebetiyle bir gün tertibetmiştik, bunun için Ankara Halkevi başkanına çıktık (Başkan Ferit Celâl'di). Herkese ve her adama, aşağılık tiyatro kumpanyalarına varıncaya kadar kapılarını açtıkları halkevine üniversite gençliğini, hilâl ve istiklâl şairi Mehmet Âkif'i sokmadılar.

İşte bunların niyeti, işte bunların zihniyeti, işte bunların ilim, kültür yuvası dedikleri halkevi.. İktidara gelip halkevlerini tekrar milletin hizmetine açacaklarmış! Halkevlerinde, millet mi onlara hizmet edecek, onlar mı millete hizmet edecekler, burasını Allah bilir. Yalnız Allah bilmez, biz de biliyoruz. Onlar milleti bir hizmetçi gibi kullanmak için halkevlerini kendi iktidarlarının bir mesnedi olarak kullanacaklar.

Halkevleri asıl şimdi halkın hizmetindedir. Bu binaların çoğu B. M. M. nin kararıyle hastahane, sağlık yurdu, okul haline getirilmiştir. Hastahaneleri tekrar kapatıp iktidar hastalarının ve politika ustalarının emrine veremeyiz. Avuçlarını yalasınlar. Aç tavuk kendisini buğday ambarında görürmüş. Türk Milleti buna aslâ müsaade etmiyecektir. ALTTOK ve inkılâp bezirgânlarının nutukları bu milletin karnını doyurmaz; yaralarını tedavi etmez. Bizzat bunlar tedavisi lâzımgelen bir derttir.

İsmet Paşa ve Günaltaylar başka bir marifetleri varsa millete onu söylesinler. Halkevleriyle halktan rey alacaklarını sanıyorlarsa aldanıyorlar.

CEZAYİRLİ MÜCAHİTLERE

M. LÜTFİ İKİZ

Dünyada Cezayir diye bir memleket ve Cezayirli diye bir insan kütlesi olduğuna, Katolik Fransa trenleri havaya uçmadan, Fransa'nın şanı ve Cezayirlinin kanı ile yapılan depolar ihrak edilmeden, yevmiye binlerce serseri lejyonun üzerine çarmıhı görmeden kabule yanaşmadı.. Cezayir kazanı 1830 senesinde Seydi Faraş'da kaynamaya başlamış, ve daha yeni kıvamını bulmuştur...

Hür Avrupa, hürriyet için çarpışan Cezayirli müslümanlara eşkiya diyor. Katolik Fransa kundaktaki çocukların gözlerine mil çekiyor, ihtiyar kadınları, hedef tahtası veya sün gü yastığı olarak kullanıyor, bunların en büyük kabahati müslüman olmaktır. Müslüman ölüleri ateşte yakıyor, söylenildiğine göre, sabun imalinde insan yağı kullanıyor. Zira onlar kuvvetli olunca hak kuvvetin derler, Alman çizmeleri Parisi çiğnerken, adalet, hak, hürriyet diye bağırırlar, Katolik Fransalılar, Avrupalı müşahitlere adaletini göstermek için, müşterek mezarlığa gömdüğü yerli casuslarının mezarı ile hamamın namusunu temizliyeceğini zannediyor, câmileri yakıyor, İslâmın nurunu söndürmek için her yerde her şeyi yapıyor. Zulmünü alkışlıyacak, müslüman milletler arıyor. Akkâ önünden İstanbul'a yürümek istiyen Fransız ruhu hâlâ değişmemiştir. Müslüman milletlerin büyük bir kısmı alkıştan daha çok, ses veren, silâhlar göndériyor. Gönüllü fedaîleri de göndermek lâzımdır. Fransa'nın müslüman milletlerden beklediği akışa, belki de insaniyetçi Tevfik Fikret, Hürriyetçi Hüseyin Cahit sağ olsaydı, vaktiyle mazlum Boerleri, İngilizler'in gaz bombalariyle zehirlenmelerini alkış-

www.ulkunet.com

CEZAYİR

adıkları ve teslim olan yirmi bin Boeri suçsuz yere kurşuna dizdikleri gün, İngiliz Sefaretine, arıza verdikleri ve methiyeler yaptıkları gibi bu sese cevap verebilirlerdi..

Cezayir, Fransalıların değildir, ey aziz, necip Cezayirliler, ey mübarek Cezayir toprakları için endaht yapan sevgili mücahidler, hür Avrupa Cezayir'in sizin olduğunu, lejyon leşlerinin tanffün etmiş cesedlerini çiğniyerek geçtiğiniz zaman anlar. Nişanlarınızı dikkatle alın, mermilerini zi israf etmeyin: her mermi bir Fransalıyı yıkmalı ve arkasında bir Lüleyen ebediyen ağlamalı, ve kilise çanı cehennemin esfeli safilinine giden bir lejyon için vurmalıdır. Ricat boruları ile çekilen lejyon sürülerini bırakmayın, hattı ricatin sonu Seydi Faraş'da bitecektir. Cezair müstemlekecinin namsız nişansız son mezarı olacaktır. Bütün müslümanların ruhu sizin tetik çeken parmaklarınızda, nişan alan gözlerinizde, lejyon sürülerini yere seren mermilerinizdedir. Seydi Faraş'da vurulacak lejyonun ric'at borusu, senin mücadelenin yeni başladığı an olacaktır. Fransalının kemiklerini mezarlardan sökmek kâfi gelmiyecek, istilâ kültürünü sökmekle, milli kültürü ikame etmekle uğraşacak ve cihadı ekbere dönecektir, ey Cezayir'in Allah uğrunda (Fisebilillah) çarpışan mücahitleri. Fransalıya merhamet Cezayir'e ihanettir. Seyyid Abdülkadir'in, Ahmet Bella'nın, Cemile Buhaynadın ruhunu şadetmek istersen Seydi Faraş'da pek yakında vurulacak, ric'at borusunu duyuncaya kadar nişanını düzgün al.

BİR MİLLET NASIL KALKINIR

(11 inci sayfadan devam)

hususunda Hildesheim piskoposuna yazdığı bir mektupta : «Hükûmet hayatından çıkarıldığım tarihten itibaren bütün mevcudiyetimi işgal eden endişe, Alman milletinde tarihlerini okumak zevkini hâsıl eylemek tir. Almanlara tarihlerini derin bir surette okutmak ve bu vasıta ile kalblerinde vatan sevgisini ve ecdat hatıralarının ihyasını temin etmek istirim» diyordu. Diğer bir tarihçi Nibor, yazdığı Roma tarihinde, tarihten alınmış örneklerle şu fikirleri müdafaa ediyordu: «Fedakârlık fikri olmadıkça bir millet daima felâkete yaklaşır. Yalnız kendini düşünmek milleti yıkar.» Nibor, bütün Alman gençliğinin bu hakikatlerden ibret almalarını istiyor, felâket zamanında vatanı bırakmaları zevk ve istirahate kapılmalarının bir cinayet olacağını söylüyordu. Yükselmiyen kavim ezilir. Ezilmemek için medeniyet şarttır. Almanların irfanının yükselmesine hizmet eden diğer bir sima da Trayçke idi. Yegâne emeli Almanyanın birliği ve azameti idi. Trayçke : «Büyük adam gayet müterakki bir fikir terbiyesi ile zuhur edebilir. Bu, ırkın ve onun bir muhassalasıdır, fakat o en büyük buhranları da şahsi azmi ile halleder» diyor. Büyük adamları da iyi ve kötü olmak üzere ikiye ayırıyordu. Onun fikrince iyiler bütün mevcudiyetlerini hükûmetin ve milletin faydasına sarfederler. Kötüler ise iş başına geçtikleri zaman bencil bir gaye takip ederler, doymak bilmiyen bir ihtirasın tatminine uğraşırlar.

İşte yukarıdanberi izah ettiğimiz gibi Prusya düçar olduğu felâketten Prusya ileri gelenlerinin iffet ve gayreti, vatanperverlik hisleri ile kurtulmuştu. Bunlar mükemmel tahsil ve terbiye görmüşler, milletin hatâsını, içtimaî noksanları anlamışlardı.

Gayeleri günü gün edip, basit menfaat plânları kurmaktan ziyade vatanın âtisini, gençliğin terbiyesini, yükselmesini temin etmekti. İlim sahibi, araştırıcı insanlardı. Çünkü bir milletin yeni baştan cihazlanması, yeni fikirlerin doğması, asrın icaplarına uygun bir seviyeye yükselmesi yalnız iyi niyetin, yalnız fazîletin eseri olamazdı. Bunun için aynı zamanda ilme ve maarife de ihtiyaç vardı. Bu niyetle ordu ıslah edilirken mekteplere de büyük önem verildi. Çünkü ordu vücudu, mektep fikri terbiye edecekti. Mektep genç kafalara insanlığa hürmeti, vatana muhabbeti öğretecekti.

Prusyalılar bütün ruhlarına işliyen bu kutsî ideal ve devlet mukadderatını ellerinde tutan şerefli insanlar sayesinde acı bir mağlûbiyetten sekiz senelik hummalı bir çalışma sayesinde kurtuldular. Hasımlarından parlak bir intikam alarak, Avrupanın en kuvvetli devletleri mertebesine yükseldiler.

Ali Rıza AKDEMİR

BERAAT ETTİK

Bütün bu yavelere biz, seçimler arifesinde çıkan ve çok miktarda basılan «25» sayımızda «Cemil Sait Barlas ve hempalarına cevabımız» serlevhalı yazımızla cevap verdik. Hepsinin ağzından girip burnundan çıktık. Bu yazımızda her tarafta, hassaten Cemil Sait Barlas'ın seçim mıntakası olan Antepte büyük tepkiler yaptı. Ve nihayet her zaman olduğu gibi mahkemeye verildik. Mahkeme evvelâ Antep'te açılmıştı. Bilâhare Ankara'ya nakledildi. Ankara Toplu Basın Mahkemesinde Emin Gebizliloğlunun başkanlığı altında cereyan eden mahkememiz bir seneden fazla sürdü. Duruşmalarda söylediklerimizi uzun uzun yazmıyacağız. Yalnız şu kadarlı iktifa ediyoruz.

«Bu adamlar hem matbuat kanununun ağırlığından bahsediyorlar, hem de bu ağır kanunların himayesine sığınmak, kanunları ve adaleti bir intikam âleti olarak kullanmak istiyorlar. Yüksek mahkememizin buna müsaade etmiyeceğinden eminiz. Bu adamlar müslüman olmıyabilirler. Kur'an'a inanmıyabilirler. Fakat Müslüman bir memlekette olduklarını unutuyorlar. Asırlardır milyonlarca insanın, uğrunda fedayı can ettiği bir kitaba «Muhammed'in saçma sapan fikirleri» demek, diyebilmek cür'etini gösterenlere haddini bildirmek lâzımdı. Böylesine aşağılık ve bayağı bir taarruz ve tecavüzün müminlerin gönüllerinde açtığı yarayı bir düşünün! Biz hak ve hakikat yolunun kara sevdalıları, elbette bu yazı karşısında bir reaksiyon gösterecektik. Bu bizim kutsî bir vazifemizdir. vicdanlar nazarında, cemiyet nazarında bizim hareketimiz bir suç değil, bilâkis bir vazifenin yerine getirilmesidir. Eğer kanunlar vicdanlardan, cemiyetten ayrı bir şeyse ve bizi cezalandıracaksa amenna!.. Ona da razıyız. Allah yolunda mücadele edenler felâha erdiler..» Kur'anın emri budur.

Bundan sonra mahkeme müzakereye çekilmiş, bilâhare Osman Yüksel'e beraat ettiği tebliğ olunmuştur.

TEŞEKKÜRLERİMİZ : Beraatimiz dolayısiyle bizi tebrik eden, «Geçmiş olsun» diyen bütün kardaşlarımıza teşekkürlerimizi bildiririz. Sağolsunlar!

«Son Havadis» Gazetesi sürümsüzlük ve itibarsızlık yüzünden kendi kendini kapatmıştır.

www.ulkunet.com

Gülünç Hakikatler

KOLAY MI?

Osman Yüksel, bu sene birçok sebeplerden dolayı Ankara'dan erken ayrılmış, memleketi olan Akseki'de 5 - 6 ay kadar kalmıştı. Okuyucuları ve arkadaşları mütemadiyen «Nerdesin yahu, Serdengeçti, ne oldu?» gibi *sualler sorup duruyorlardı*. Nihayet bundan bir ay evvel Ankara'ya gelebildi. Gecikmesinin sebebini dostlarına şöyle anlatıyor :

« Kolay mı birader, ev yaptık, çocuk yaptık, eyet...» Ve izah ediyordu: «Dededen kalma köhnemiş koca bir ev var. Bu ev İnkılâp Hükûmetlerinin iç ve dış siyaseti gibi, batıya doğru meyletti; baktım koskoca bina batıya doğru diye batıp gidecek, evin gün-batı tarafını yıktık, derken güney tarafı, derken arkası, derken önü, bizi bir hayli oyaladı bu ev işi.. Evlenme meselesine gelince: Bu, demokratik bir usûlle, akraba ve taallûkatımın ısrarlariyle, oy birliğiyle yapıldı; biz muhalefet şerhi dahi yapamadan *başımıza bu felâket de geldi...»*

Osman Yüksel'e sordular :

— Çor - çocuk, birşeyler var mı?

— Var, dedi Serdengeçti; ;fakat henüz görmedim. Bakalım mecmua mı evvel çıkar, çocuk mu? Bu *sebepten hanımı da Ankara'ya* getirmedim. Çünkü savalar, ben ne çıkarırsam tetkike alıyorlar. Zavallı yavrunun ne suçu var, belki onda da bir suç unsuru ararlar. İşte bu sebepten hanım burada değil.

AKILLARI DURDURAN..

Yine radyo, Demokrat Parti'nin faaliyetlerinden bahsediyor, ikide-bir *'akılları durduran'* kelimelerini tekrar ederek iktidarın icraatını övüyordu.

Serdengeçti'nin yazıhanesine sık sık uğrayan Mülkiyeden *mezun Mehmet* Genç isminde gayet tipik, orijinal bir genç var. Radyonun bu konuşmasını duyan Mehmet Genç, «Susturun şu radyoyu, *dedi, zaten* olup *bitenler* karşısında aklımız iyice durdu» deyince Serdengeçti, «Akılları durduracağınıza, fiyatları durdursanız daha iyi olur» diye mukabele etti.. Yazıhanede bir gülüşmedir gitti.

GAZETECİLERİMİZ

Malûm : Kur'an-ı Kerim'in lâtin harfleriyle yazılıp yazılamaması münakaşasında biz yoktuk. Durup dururken *sahte inkılâpçılar* ve bunların nâşiri efkârı olan gazeteciler ortaya, her zaman yaptıkları gibi, bir irtica, inkılâp gürültüsü çıkardılar. Besmele çekmesini dahi bilmiyen orta mektepten kovulmuş veya lisede çaka çaka kurtuluşu gazete muhabirliğinde bulmuş birtakım sokaktan yetişme, sözde gazeteci, gazete muhabiri, Diyanet İşleri Reisliğine, sinemaya girer gibi girerler. Sözde bunlar Diyanet İşleri Reisine, irticaya karşı inkılâbı müdafaa edecekler... Selâmsız sabahsız Diyanet İşleri Dairesinin *bütün odalarını* hoyrat hoyrat dolaşırlar; niçin, bilir misiniz? Baş örtülü kadın, ayağı nalınlı memur arıyorlar. Onların resmini çekecekler. Nalın ve örtüyle güya inkılâpları müdafaa edecekler! Bu mateber gazetecilerimiz, dairenin helâlalarını dahi ziyaret ediyor. Kimbilir mürtecilerin ne yiyip - içtiğini oralarda tesbit edeceklerdir. Burunlarını buralara kadar sokan bu münevverlerimiz (!) helânın önünde lavaboda ayağını yıkamakta olan yaşlı bir hademeyi suç üstü yakalıyorlar; bak, aptest alıyor, diye derhal objektifler bu ihtiyarın üzerine çevriliyor. Suçluyu fotoğrafla tesbit edecekler.. Adamcağız şaşırıyor. Bunları kaldırımlarda, şunun bulun fotoğrafını çeken foto-şipşaklardan zannetmiş, «aman beyler, benim param yok...»

Bu hadiseleri dinleyince Âkif'in şu mısraları aklıma geldi :

İt yetiştirmek için toprağı gayet münbit
Bularak fuhş ekiyor salma gezen bir sürü it..

HULA - HOOP

Hoppala.. Yeni yılın yeni oyunu ile müşerref oluyoruz. Bu oyunun adı (Hulo - Koop) muş! Hani geçen sene bir (Rock and Roll) (Sallan yuvarlan) dansı çıkmıştı ya, anlaşılan millet fazla sallanıp yuvarlanmış olacak ki, hiç olmazsa yere iyice yıkılmamak için can kurtaran simidi gibi bu yıl bir çember icad etmişler. Fakat bu icad da bu türlü çılgınlıkların tahribatından insanı koruyamıyor. Gazetelerde okuduğumuza göre Ankara'nın Kavaklıdere semtinde oturan 14 yaşında bir kızcağız, hula - hoop *yaparken* mide zarı yırtılmış; gösterilen bütün ihtimamlara rağmen kız kurtulamamış, ölmüş gitmiş. Bu haberi okuyan Serdengeçti «mide zarı mı, dedi, kimbilir daha nice zarlar yırtılacak bu oyunda da nice zararlar göreceğiz. Kalçalarında çember o tarafa, bu tarafa hoplayan, gençlerin yüzünden nice analar zar-ü zar ağlıyacaklar...»

www.ulkunet.com

HÜRRİYET PARTİSİ İLE C.H.P. nin BİRLEŞMESİNE DAİR

Aldı Hürriyet Partisi :

Hürriyete sarılmıştım,
Şampanya ile kurulmuştum
Demokrata darılmıştım
Muradıma eremedim,
İyi bir gün göremedim.

Aldı Halk Partisi :

Darıldınsa var sen darıl,
Şimdi bana sıkı sarıl,
Çalışalım harıl harıl.

Muradına ereceksin,
İyi günler göreceksin.

Aldı Hürriyet Partisi :

İlkin D.P. den atıldık
Sonra C.H.P. ye satıldık
Güç birliğine katıldık

Dayanacak özümüz yok
Bakılacak yüzümüz yok

Aldı H. Partisi :

Sattılarsa aldık sizi
Bu iş memnun etti bizi
Artık güldü zafer kızı

Hep el ele vereceğiz
İktidarı yereceğiz.

Aldı Hürriyet Partisi :

Güç birliği göç birliği
Halkçılarla suç birliği
Demokrata hınç birliği

Böyle diyor millet bize
En nihayet geldik dize

Aldı Halk Partisi :

Ben bir şefim, millet koyun
Aldırma sen şimdi soyun
Gel yatalım koyun koyun

Ne derlerse desin onlar
Bildiği haltı yesin onlar

Aldı Hürriyet Partisi :

Paşam sana olmaz doyum,
Senin olsun bütün oyum!
Amma bak ha yapma oyun

Geçen sefer ağzım yandı,
Bütün millet sana kandı!

Aldı Halk Partisi :

Canım o bir siyasetti
Basiretti, kıyasetti
Benim derdim riyasetti

Seni bu sefer boşamam
Yine eski halime düşemem.

BİRLEŞMEDEN SONRA : Hürriyet Partisi ile Halk Partisi alkışlar arasında, hep bir ağızdan bağırırlar :

Oldu bitti bu iş tamam
Şimdi bize lâzım hamam..

HULA-HOOP'UN BİLANÇOSU

Fransanın mühim şehirlerinde her tarafı kaplıyan ve dünyaca rağbet gören Hulo Hoop salgın haline gelmiş ve bu arada birçok kurbanlar vermiştir. Bu kurbanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır.

Yapılan inceleme ve istatistik sonunda : Roma'da hulo hoop yapanlardan; 235 kişinin omuzları sakatlanmış, 262 kişinin belleri arızalanmış, 412 kişinin ayak bilekleri sakatlanmıştır.

Rio de Janeriro'da bir salonda müzik temposuyla saatlerce süren hulo hoop oynıyanlar, asabî buhranlara tutulmuş ve bunlardan biri çıldırmıştır.

Paris'te birçok zarar ve rahatsızlıklar tesbit edilmiştir.

Hamburg'da polis hula hoop'un sokaklarda yapılmasını menetmiştir.

Türkiye'de de bu oyunun salgın bir hastalık haline geldiğini görüyoruz. Fakat bizde bu hususta bir inceleme yapılmadığından zayiattan henüz haberimiz yok. Öyle sanıyoruz ki bu hususta biz Avrupa ve Amerikalılardan geri kalacak değiliz

SUN'İ PEYK

Ruslar sun'î peyk fırlatmada Amedikalıları geçmiş bulunuyorlar. Herkes buna hayret ediyor. Nasıl olur da Ruslar Amerikalıları geçebiliyor, diye. Bize kalırsa bunda hayret edilecek birşey yok. Moskoflar ötedenberi bu peyk işinde mahirdirler. Bulgaristan, Romanya, Çekoslovakya, Macaristan, ilh.. Bütün bu devletler birer sun'î peykten ibaret değil midirler?

Bize gelince, bizim sun'i peykle, ay ile güneş ile işimiz yok. Bizim fırlattığımız şey başka. Biz de çocuk fırlatıyoruz, çocuk. Türkün elinden başka ne gelir?..

ATATÜRK MÜSAADE EDERSE

«Dinimizde Reform ve Kemalizm» isimli dergi, Atatürk'ten sekseloji bahislerine kadar çeşitli mevzular, karmakarışık ifadeler itikat ve zihniyet bakımından birbirini tutmayan adamların yazılarından iktibaslar, devşirmeler, biriktirmeler koleksiyonu halinde çıkmaya devam ediyor. Bu ne yapacağını, neye inandığını bilmiyen, fakat muhakkak bir şey yapmak, görünmek, göstermek istiyen bir adamın halini belirtiyor. Daha evvelki sayılarında Atatürk'ü peygamber olarak takdim eden bu adam, şimdi onunla da yetinmiyerek Atatürk'e bir nevi Allahlık izafe ediyor. Ediyor değil tam Allahın yerine koyuyor, son sayılarından birinde «Allah müsaade ederse şöyle yapacağız, böyle yapacağız» diyeceği yerde «Atatürk müsaade ederse» tâbirini kullanıyor. Böylesine sapıtan ve azıtan bir adam için artık bizim sözümüz yok.

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ NEŞRİYATI

Serdengeçti neşriyatından elimizde bulunanlarını; isimleri, fiyatları ve müellifleri ile birlikte aşağıya yazıyoruz :

Kanunî Devrinde bir Sefirin Hâtıratı :

Yazan: Busbecq. İngilizceden tercüme. Kanunî devrini bütün haşmetiyle canlandıran, Avusturya İmparatoru Ferdinand'ın İstanbul'a göndердiği bir elçinin hatıralarını ihtiva eden bu kitap, şanlar ve şereflerle dolu mazimizi dile getirmektedir. Fiyatı 150 Kr.

Sonsuzluk Kervanı :

Yazan: Necip Fazıl Kısakürek. Necip Fazıl'ın bütün şiirlerini ihtiva eden bu kitap 350 kuruş olup ciltlisi 500 kuruştur.

Malatya Faciası ve Hüseyin Üzmez

Serdengeçti'nin bir ön sözüyle takdim edilen bu küçük kitap, büyük bir faciayı, acı, dertli bir uslûpla anlatmaktadır. Yazan, hâlâ hapishanede bulunan Hüseyin Üzmez'dir. Fiyatı 125 Kr.

Bir Nesli Nasıl Mahvettiler?

Üçüncü defa basılan, son baskısı da bitmek üzere olan Serdengeçti Osman Yüksel'in bu eseri, mahvedilen nesilerin serencamını anlatmakta, şimdiye kadar kimsenin ele almaya cesaret edemediği mevzuları incelemekte, inkılâbın ilk yıllarına ait hakikî hâdiseleri anlatmaktadır. 125 Kr.

Gülünç Hakikatler :

Yazan: Serdengeçti-Osman Yüksel. İnsanoğlunun türlü zaaflarını, zamanımızın sahte kıymet ve şöhretlerini, mukaddesat düşmanlarının içyüzlerini memleket mukadderatına hâkim olmuş adamların niyetlerini, zihniyetlerini, sosyete hayatının, asrî ailelerin rezaletlerini keskin, canlı bir uslûpla hicveden, didikliyen Serdengeçti'nin bu kitabını mutlaka okuyunuz. Fiyatı 250 Kr.

Bu Millet Neden Ağlar?

Serdengeçti Osman Yüksel'in tekrar tekrar basılmış bir diğer kitabı. Bunun da üçüncü baskısı bitmek üzeredir. Fiyatı 125 Kr.

Şeyh Şamil (Şimalî Kafkasya İstiklâl Mücadeleleri) :

Yazan: Hızaloğlu Mustafa Zihni. Dağıstan Arslanı namiyle maruf Şeyh Şamil'i ve Şimalî Kafkasya istiklâl mücadelelerini, bu kahraman ve çetin adamların yıllarca Moskoflar'la yaptıkları kanlı boğuşmaları, yabancıların romanlarına, sahne eserlerine, tablolarına mevzu teşkil edecek kadar umumileşen, bütün dünyayı hayrette bırakan kahramanlıklarını anlatan bu kitapta ayrıca 14 resim ve vesika vardır. Kitap Serdengeçti Neşriyatından olup, fiyatı 250 Kr. tur.

Mevlânâ ve Mehmet Âkif

Yazan: Osman Yüksel. Fiyatı 100 Kr.

Peygamber Kahraman Muhammet

Meşhur İngiliz edibi Carlyle'ın eseri. Peygamberimizin zuhurunu, zaferlerini ateşli, heyecanlı bir uslûpla anlatan bu kitabın fiyatı 125 Kr. tur.

Niçin Komünist Oluyorlar?

Yazan: Hikmet Tanyu. Kıymetli fikir adamlarımızdan Hikmet Tanyu'nun bir tetkik mahsulü olan ve çok mühim bir meseleye temas eden bu kitabı ikinci defa basılmıştır. Fiyatı: 100 Krş.

Serdengeçti'nin Mevcut Sayıları :

Serdengeçti mecmuasının elimizde 10 - 27 ye kadar olan sayıları mevcuttur. Yalnız 11 - 14 - 21. sayılar hemen hemen bitmek üzeredir. 10 — 20 ye kadar olan sayıların beheri 30; 20 den sonrakiler 50 şer kuruştur. 1-10 a kadar olan sayıların mevcudu yoktur.

Bütün bu kitapların ve mecmuaların tutarı 23.40 ediyor. Adresimize 22.50 gönderenlere kitap ve mecmualar taahhütlü olarak derhal gönderilir. Adresimiz şudur:

SERDENGEÇTİ, P. K. 353 - Ankara

BAYİLER !

Bu sayıdan sonra faturalarınız gönderilecektir. Şayet müteaddit ihtar ve ısrarlarımıza rağmen borçlarınızı ödememekte ısrar ederseniz dinim hakkı için bu türlü bayilere karşı elimizde bulunan bütün imkânlarla mücadele edeceğiz. Evvelâ bu sahtekârları mecmuada ilân edeceğiz. Daha olmadı mı, değsin değmesin, masrafına bakmadan mahkemeye vereceğiz. Onların bizim mecmuamızı sattıklarını okuyucularımız vasıtasiyle isbat edeceğiz. İdarî, adlî, iktisadî, ahlâkî her tedbire baş vuracağız. Tabiî namuslu bâyilerimize söz yok. Bu satırların kime hitaben yazıldığını onlar bilirler. Kendilerine kaç defa mektup yazdık. Kaç defa fatura gönderdik... Duymazlıktan geldiler. Artık yeter; bıçak kemiğe dayandı, bekliyoruz...

İSLÂM Mecmuasının 20 - 21, HİLÂL Mecmuasının 2 nci sayısı çıkmıştır. Okuyucularımıza tavsiye ederiz.

DİKKAT ! Serdengeçtinin yeni sayısı da basılmaktadır. BEKLEYİNİZ!

SERDENGEÇTİ
İMAN — FİKİR — MÜCADELE
Sahibi ve Neşriyat Müdürü
OSMAN YÜKSEL
İdarehane : Denizciler Caddesi, Deniz Palas
Oteli altında No. 9 — ANKARA
Mektup, havale, haberleşme adresi :
SERDENGEÇTİ, MERKEZ P. K. 353 — ANKARA
İLÂN KABUL ETMEZ
Abone şartları:
6 aylığı 6 lira — Seneliği 12 lira
Yabancı memleketler için iki misli
Gönderilen yazılar neşredilsin, edilmesin
iade olunmaz.
Ayyıldız Matbaası - Ankara 1958
Fiyatı 75 Kr.

www.ulkunet.com